

La música infantil

Em poso a escriure aquestes ratlles quan fa pocs dies que ha començat la segona volta dels Premis Enderrock, que tenen molt de prestigi al nostre país. La música per a infants no hi sol ser representada, i si hi és, hi és en comptagotes. D'entrada això podria sorprendre atesa la gran producció musical catalana en aquest sector. Però no deixa de ser un reflex del que passa en el món de la música: quan dius que et dediques a crear cançons per a infants hi ha com una sensació de desprestigi impressionant. La música per a nens i nenes és la més mal valorada socialment parlant. Curiosament, a vegades es dona el cas que cantautors de reconegut prestigi en la música destinada a un públic adult inclouen cançons infantils en el seu repertori i en els seus discos. O bé grans produccions de música per a infants són encarregades a músics que en principi no tenen aquest camp com a dedicació principal. Llavors sí que es valora.

Si escoltem propostes actuals de música per a infants del nostre país descobrirem que no tenen res a envejar a les creacions que es fan per a públic adult en la invenció i la qualitat sonora i interpretativa. M'atreviré a dir més: hi ha música per a infants de molta més qualitat que molta música per a adults. Dit d'una altra manera: hi ha música per a adults que és més infantil que la música per a infants, però com que és per a adults té tot el reconeixement social.

En tot plegat hi ha una qüestió que no veig gens clara. La música té edat? En el cas de les cançons jo diria que tenen una edat de començament però no de final. Comencen quan l'oient té la capacitat per a entendre la lletra, però a partir d'aquí, aquella cançó pot agradar fins a la vellesa. Els infants són el públic adult del futur. Si de petits han escoltat bona música, de grans voldran seguir escoltant bona música.

És per aquesta raó que la música destinada al públic infantil no s'hauria de menystenir i s'hauria de valorar al mateix nivell que la resta.

Aquí deixo com a exemple de tants altres que hi ha a Catalunya un enllaç al meu darrer disc i a totes les meves cançons publicades. Es poden fer dues coses. Pensar: "És música per a nens i nenes, no val la pena escoltar-la". O bé un s'hi pot entretenir i potser s'emporta alguna sorpresa. O no.